

Sygn. akt VI GC 2684/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 08 września 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 11 274,68 złotych (jedenaście tysięcy dwieście siedemdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi od kwoty 11 090,18 złotych za okres od dnia 05 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 11 090,18 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 184,50 złotych za okres od dnia 27 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 184,50 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1 042,25 złotych (jeden tysiąc czterdzieści dwa złote dwadzieścia pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2684/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 05 października 2015 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwoty 18 826,64

złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 13 642,95 złotych za okres od dnia 05 maja 2015 roku i 5 183,69 złotych za okres od dnia 27 maja 2015 roku, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że złożył pozwanemu ofertę wykonania spedycji, w której zaznaczył, że wskazane w niej stawki zależne są od daty załadunku na statek. Pozwany przyjął ofertę powoda, jednak kontenery przekazane zostały do przewozu przez chińskiego kontrahenta z opóźnieniem, co spowodowało podwyższenie stawek frachtowych. Powód podniósł nadto, że pozwany pomimo tego, iż oferta, którą zaakceptował była warunkowa, nie wyraził zgody na wyższe stawki, w wyniku czego opóźniony został odbiór towaru od przewoźnika morskiego i w konsekwencji naliczenie kosztów demurrage.

W piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 28 grudnia 2015 roku” (k. 64-66 akt) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wskazał, że umowa między stronami została zawarta na warunkach (...), co oznacza, że obowiązki powoda jako spedytora rozpoczynały się dopiero po załadunku towaru na statek, a także, że umowa realizowana była w oparciu o Ogólne Polskie Warunki (...) 2010.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 13 października 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4913/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że nie wyraził zgody na podwyższenie stawek frachtu wskazanych w przyjętej ofercie, zaś niezachowanie pierwotnie umówionego terminu załadunku, tj. 14 grudnia 2014 roku, było efektem działalności powoda, gdyż przed tym terminem – już w dniu 12 grudnia 2014 roku kontenery zostały dostarczone przez załadowcę. Pozwany zarzucił także, że koszty opłat związanych z wydłużeniem okresu przechowywania kontenerów w porcie docelowym powstały na skutek okoliczności, za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności, bowiem pozwany zapłacił niesporną kwotę frachtu, a mimo to powód odmówił dopełnienia formalności koniecznych do wydania kontenerów z portu przeznaczenia, wobec czego pozwany nie może ponosić odpowiedzialności za skutki decyzji podjętej przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w dniu 27 listopada 2014 roku złożył (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. ofertę spedycji numer (...) – według warunków dostawy F. on Board – dwóch kontenerów o ładowności 40' HC z (...) w C. do P. w Polsce. Wskazana w ofercie kwota frachtu morskiego wynosiła 1 450 USD za jeden kontener. W ofercie wskazano również, że warunki w niej zawarte mogą podlegać aktualizacji w wyniku zdarzeń i sytuacji niezależnych od spedytora, a ważność oferty uzależniona jest od dostępności sprzętu i miejsca na statku, daty załadunku na statek oraz dodatków zmiennych. W sprawach nieuregulowanych zleceniem spedycyjnym stosowane miały być Ogólne Polskie Warunki (...) umieszczone na stronie alllineslogistics.pl oraz konwencje CMR w przypadku przewozów lądowych i (lub) warunki F. /armatora w przypadku przewozów morskich.

Termin ważności oferty upływał z dniem 14 grudnia 2014 roku.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. przyjął powyższą ofertę przed dniem 14 grudnia 2014 roku.

oferta – k. 6 akt, zeznania świadka M. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt, zeznania świadka S. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:03:31-00:48:45), zeznania świadka W. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:48:45-01:25:38), wydruk korespondencji mailowej – k. 38 akt, O. (...) 2010 – k. 67-72 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. informował (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., że załadunek towaru musi odbyć się przed dniem 14 grudnia 2014 roku, gdyż od dnia 15 grudnia 2014 roku cena frachtu ulega zmianie na wyższą.

zeznania świadka S. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:03:31-00:48:45), zeznania świadka W. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:48:45-01:25:38)

Towar, zgodnie z umową łączącą (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. i sprzedawcę, został dostarczony przez chińskiego załadowcę w dniu 15 grudnia 2014 roku, pomimo wezwania agenta (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., by złożył kontenery z towarem na terminalu w wyznaczonym terminie, tj. przed dniem 14 grudnia 2014 roku godz. 24:00.

Po załadowaniu kontenerów na statek w dniu 15 grudnia 2014 roku, zostały one przetransportowane drogą morską do portu w G..

Od dnia 15 grudnia 2014 roku obowiązywał nowe wyższe stawki za fracht morski ustalone przez armatora.

wydruk korespondencji mailowej – k. 34-44v akt, zeznania świadka M. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt, zeznania świadka S. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:03:31-00:48:45), zeznania świadka M. S. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt, zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt, konosamenty – k. 10-11 akt, kontenerowy list przewozowy – k. 12 akt, wydruk ze strony informacyjnej portu w T. wraz z tłumaczeniem – k. 45-46v akt, wydruki ze strony informacyjnej portu w T. – k. 73-75 akt, zeznania świadka W. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:48:45-01:25:38)

W dniu 17 grudnia 2014 roku S. K. jako przedstawiciel (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. odbył spotkanie z przedstawicielami (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., w czasie którego poinformował, że z uwagi na opóźnienie się przez chińskiego załadowcę w złożeniu kontenerów na terminalu i niezachowanie wyznaczonego terminu – do dnia 14 grudnia 2014 roku, kontenery zostały załadowane na statek dopiero w dniu 15 grudnia 2014 roku, w związku z czym zmianie, tj. podwyższeniu, uległa stawka frachtu stosowana przez armatora.

zeznania świadka M. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt, zeznania świadka S. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:03:31-00:48:45), zeznania świadka W. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:48:45-01:25:38), zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt

W dniu 02 lutego 2015 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z tytułu wykonania umowy spedycji wystawił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. fakturę VAT numer (...) obejmującą kwotę umówionego frachtu w łącznej wysokości 2 900 USD, z terminem płatności do dnia 03 maja 2015 roku.

W dniu 02 lutego 2015 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z tytułu wykonania umowy spedycji wystawił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. fakturę VAT numer (...) na łączną kwotę 19 856,22 złotych, z terminem płatności do dnia 03 maja 2015 roku.

Kwota ta obejmowała m. in. kwotę 11 090,18 złotych netto tytułem wyrównania kosztów frachtu morskiego i kwotę 2 075,42 złotych netto tytułem kosztów demurrage w związku z przetrzymaniem pełnych kontenerów poza okresem wolnym od opłat, tj. w okresie od dnia 12 lutego 2015 roku do dnia 17 lutego 2015 roku.

faktura VAT – k. 7 akt, faktura VAT – k. 47 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zakwestionował zastosowaną przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wysokość stawki frachtu ponad stawkę wynikającą z oferty numer (...).

zeznania świadka M. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt, zeznania świadka S. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:03:31-00:48:45), zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt

Pismem z dnia 12 lutego 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wzywał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do natychmiastowego podjęcia czynności niezbędnych do wydania kontenerów transportowanych z T. do G..

wezwanie wraz z potwierdzeniem nadania – k. k. 56-57 akt, zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zatrzymał kontenery w porcie w G. jeszcze w okresie od dnia 18 lutego 2015 roku do dnia 25 lutego 2015 roku.

demurrage invoice numer (...) – k. 9 akt, zeznania świadka M. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt, zeznania świadka S. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:03:31-00:48:45), zeznania świadka W. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:48:45-01:25:38), zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt

Ostatecznie kontenery zostały przekazane do magazynu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. w dniu 26 lutego 2015 roku.

zeznania świadka M. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt, zeznania świadka S. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:03:31-00:48:45), zeznania świadka W. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:48:45-01:25:38), zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt, kontenerowy list przewozowy – k. 12 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. w dniu 21 lipca 2015 roku zapłaciła bezsporną część wynagrodzenia obejmującego m. in. równowartość umówionego przez strony frachtu morskiego, tj. kwotę 2 900 USD.

potwierdzenie realizacji przelewu – k. 48 akt, potwierdzenie realizacji przelewów – k. 50-55 akt, zeznania świadka S. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:03:31-00:48:45), zeznania świadka W. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 roku – k. 100-104 akt (zapis cyfrowy 00:48:45-01:25:38), zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 10 kwietnia 2017 roku przez Sądem Rejonowym w Pabianicach – k. 68-69 akt oraz zapis protokołu elektronicznego na płycie CD – k. 70 akt

Tytułem organizacji odprawy celnej SAD oraz kosztów przetrzymania dwóch pełnych kontenerów w porcie w okresie od dnia 18 lutego 2015 roku do dnia 25 lutego 2015 roku, w dniu 25 lutego 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. fakturę VAT numer (...) na kwotę 5 183,69 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 26 maja 2015 roku.

faktura VAT – k. 8 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w tej części, w której pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na zeznaniach świadków: S. K., W. K., M. S. i M. P. oraz na zeznaniach prezesa zarządu pozwanego J. M..

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 08 września 2017 roku Sąd pominął dowód z zeznań powoda, albowiem pomimo prawidłowego wezwania osoby uprawnione do jego reprezentowania nie stawiły się i nie usprawiedliwiły w wymagany sposób swojej nieobecności.

Odnośnie osobowych źródeł dowodowych, Sąd jako wiarygodne ocenił zeznania świadków S. K., W. K., M. P. i prezesa zarządu pozwanego J. M. w zakresie, w jakim potwierdzili oni, że powód wykonał na rzecz pozwanego usługę spedycyjną, której warunki określała reguła (...) oraz Ogólne Polskie Warunki (...) 2010, a także zeznania świadka M. S. – w zakresie, w jakim, po okazaniu im dokumentów znajdujących się na karcie 73-75 akt osoby te zgodnie zeznały, że kontenery zostały złożone na terminalu przez chińskiego kontrahenta pozwanego w dniu 15 grudnia 2014 roku oraz wskazali, że pozwany zapłacił powodowi bezsporną część umówionego wynagrodzenia.

Odnosząc się do zeznań M. P., Sąd uznał je za niewiarygodne odnośnie wskazywanej przez świadka okoliczności braku świadomości możliwości wzrostu wysokości stawek za fracht w spornym okresie, w tym zakresie jego zeznania pozostają sprzeczne z treścią korespondencji mailowej prowadzonej przez niego z W. K. – świadek w swoich zeznaniach wskazał, że nie był informowany o możliwości wzrostu wysokości stawek frachtu i że była jedynie ogólnikowa informacja w tym przedmiocie przekazana przez S. K. na spotkaniu w dniu 17 grudnia 2014 roku, tymczasem jak wynika z korespondencji mailowej z dnia 03 grudnia 2014 roku to sam świadek już wtedy wskazuje, że „musimy wysłać towar z C. asap (as soon as possible – przyp. mój), żeby uniknąć podwyżek frachtu morskiego” i w dniu 08 grudnia 2014 roku dopytuje się jeszcze „czy płyniemy po niższych stawkach”. Odnosząc się zaś do zeznań świadka M. S., to Sąd uznał je w pozostałym zakresie za nieprzydatne do rozstrzygnięcia sprawy, z uwagi na okoliczność, że świadek rozpoczął pracę u pozwanego dopiero w lutym 2015 roku.

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwoty 18 826,64 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 13 642,95 złotych za okres od dnia 05 maja 2015 roku i 5 183,69 złotych za okres od dnia 27 maja 2015 roku, tytułem należnego powodowi w związku z realizacją umowy spedycji zwrotu kosztów podwyższonego frachtu morskiego oraz kosztów demurrage.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa wskazywał, że nie jest zobowiązany do dokonania zapłaty frachtu ponad kwotę frachtu umówionego przez strony, zwłaszcza, że towar został dostarczony przez załadowcę przed wyznaczonym przez powoda terminem, a nadto nie jest też zobowiązany do zwrotu powodowi kosztów przetrzymania kontenera ponad okres wolny od opłat, gdyż to powód bezpodstawnie domagał się zapłaty i od jej dokonania uzależnił wydanie kontenerów, mimo nie nadejścia jeszcze w tamtym okresie terminu wymagalności tej należności.

W tej sytuacji rolą Sądu było ustalenie warunków zawartej przez strony umowy, a w szczególności dokonanie interpretacji zapisu „termin ważności oferty: 2014-12-14”, co do którego strony przedstawiały odmienną interpretację oraz ustalenie, czy w świetle zawartej przez strony umowy pozwanego obciąża podwyższenie frachtu przez przewoźnika morskiego w trakcie realizacji umowy łączącej strony oraz, czy zasadnie powód domaga się od pozwanego zwrotu powstałych kosztów demurrage.

Poza sporem pozostawało, że strony łączyła umowa spedycji zawarta na warunkach dostawy (...) i której integralną częścią były O. (...) 2010, co wynika wprost z treści oferty powoda z dnia 27 listopada 2014 roku. Niesporne było również, że oferta powoda została przyjęta przez pozwanego przed dniem 14 grudnia 2014 roku i że za transport ładunku do (...) – tak w zakresie jego prawidłowości, jak i terminowości odpowiadał chiński załadowca, będący kontrahentem sprzedawcy pozwanego. Wreszcie nie było wątpliwości, że mimo powyższego, to powód (tzn. jego agent w C.) wskazywał temu załadowcy termin, do którego należy złożyć ładunek. Jednocześnie jak wynika z materiału dowodowego, w tym treści korespondencji mailowej, powód informował go o konieczności złożenia kontenerów z towarem do dnia 14 grudnia 2014 roku (do godziny 24:00), co w ocenie Sądu świadczy o tym, że strony dokonały uzgodnienia terminu załadunku – do dnia 14 grudnia 2014 roku (aczkolwiek nie wynikał on z treści oferty, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia). O powyższym świadczy także zarzut pozwanego, że niezachowanie pierwotnie umówionego terminu załadunku, tj. 14 grudnia 2014 roku (a zatem pozwany przyznaje ten termin), było efektem działalności powoda, gdyż przed tym terminem – już w dniu 12 grudnia 2014 roku kontenery zostały dostarczone przez załadowcę. To jednakże, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, nie znalazło potwierdzenia w dowodach przeprowadzonych w sprawie, z których wynika, że kontenery z ładunkiem zostały złożone i przypisane do statku (gate in) dopiero w dniu 15 grudnia 2014 roku (a co wynika z zeznań zarówno świadków, jak i samego prezesa zarządu pozwanego).

Zgodnie z treścią art. 794 § 1 k.c. przez umowę spedycji spedytor zobowiązuje się za wynagrodzeniem w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do wysyłania lub odbioru przesyłki albo do dokonania innych usług związanych z jej przewozem. (...) będzie więc każda działalność gospodarcza polegająca na organizowaniu przewozu ładunków na zlecenie osoby prawnej lub fizycznej i na wykonaniu niezbędnej grupy czynności dodatkowych, wynikających ze specyfiki zlecenia. Zarówno w judykaturze, jak i w doktrynie ukształtował się pogląd, iż czynności podejmowane w ramach umowy spedycji mogą polegać na udzielaniu porad, zawieraniu umów przewozu, sporządzaniu dokumentów przewozowych, odbioru przesyłki od nadawcy lub przewoźnika, przekazaniu przesyłki odbiorcy, czynności związane z przemieszczaniem przesyłki na przestrzeni między miejscem zamieszkania (lub siedzibą) dającego zlecenie a miejscem nadania przesyłki, przechowanie i składowanie przesyłki. Mogą to także być inne czynności organizacyjnoprawne związane z przewozem, takie jak: znalezienie przewoźnika, przygotowanie listów przewozowych, czy też zwanie umowy przewozu z przewoźnikiem w imieniu zleceniodawcy. Są to zatem usługi fachowej pomocy w obsłudze przewozu towarowego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 grudnia 2007 roku, sygn. akt VI ACa 400/07 oraz Z. Gawlik, Komentarz do art. 794 Kodeksu Cywilnego, tom III Zobowiązania – część szczególna, Lex 2010).

W przedmiotowej sprawie w dniu 27 listopada 2014 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. złożył pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. ofertę spedycji numer

(...) – według warunków dostawy F. on Board – dwóch kontenerów o ładowności 40' HC z (...) w C. do P. w Polsce. Wskazana w ofercie kwota frachtu morskiego wynosiła 1 450 USD za jeden kontener. W ofercie wskazano również, że warunki w niej zawarte mogą podlegać aktualizacji w wyniku zdarzeń i sytuacji niezależnych od spedytora, a ważność oferty uzależniona jest od dostępności sprzętu i miejsca na statku, daty załadunku na statek oraz dodatków zmiennych. W sprawach nieuregulowanych zleceniem spedycyjnym stosowane miały być O. (...) umieszczone na stronie allineslogistics.pl oraz konwencje CMR w przypadku przewozów lądowych i (lub) warunki F. /armatora w przypadku przewozów morskich. Termin ważności oferty upływał z dniem 14 grudnia 2014 roku. Oferta na powyższych warunkach została przyjęta przed tym terminem, przy czym strony uzgodniły jeszcze termin płatności wynoszący 90 dni i konieczność złożenia kontenerów z ładunkiem na statku w terminie do dnia 14 grudnia 2014 roku.

Powołując się na powyższą ofertę powód wskazywał, że związanie tą ofertą, w tym w zakresie wskazanych tam stawek frachtu morskiego, istniało pod warunkiem załadunku towaru na statek do dnia 14 grudnia 2014 roku, odnosząc do tego zdarzenia ów termin związania ofertą. Pozwany natomiast podnosił, że wyznaczony termin związania ofertą, to termin, do którego należy ofertę zaakceptować, co też pozwany uczynił i tak ów termin rozumiał.

W pierwszej kolejności Sąd zważył, że oferta stanowi jednostronne oświadczenie woli, zawierające propozycję zawarcia umowy na określonych – wskazanych w tej ofercie – warunkach. Skutek prawny oferty polega przede wszystkim na tym, że rodzi stan związania oferenta złożoną ofertą, co oznacza, że w czasie związania ofertą zawarcie umowy uzależnione jest wyłącznie od zachowania adresata. W szczególności jeśli przyjmie on ofertę wprost, dojdzie do zawarcia umowy, której dotyczy oferta. Ponadto jej znaczenie prawne wyraża się w tym, że określa ona postanowienia umowy, a więc kształtuje treść przyszłej umowy. Wreszcie oferta może określać termin związania ofertą (art. 66 § 2 k.c.).

Stan związania ofertą wyraża się w tym, że po jej złożeniu oferent (tu powód) w zasadzie nie ma wpływu na dojście umowy do skutku. Zawarcie umowy następuje bowiem na skutek złożenia przez oblata jednostronnego oświadczenia woli o przyjęciu oferty, a więc co do zasady zależy wyłącznie od decyzji oblata. Stan związania ofertą ustaje z chwilą bezskutecznego upływu terminu do jej przyjęcia, a także z chwilą złożenia przez oblata oświadczenia o odrzuceniu oferty. Jedyną możliwością uchylenia stanu związania ofertą przez samego oferenta jest odwołanie oferty, dopuszczalne w przypadkach wskazanych w przepisach prawa.

W niniejszej sprawie bezspornie powód złożył ofertę wskazując termin związania tą ofertą i przed upływem tego terminu, co bezsporne, pozwany ją przyjął. W ocenie Sądu uwzględniając, że strony nie współpracowały ze sobą wcześniej, nie można zatem mówić o jakiejś ukształtowanej przez strony praktyce w ich postępowaniu, nie sposób przypisać użytemu przez powoda terminowi „termin ważności oferty: 2014-12-14” innego znaczenia, iż wynikający z dosłownego jego brzmienia i potocznego rozumienia jako terminu, do którego ofertę należy przyjąć. Brak jest przy tym jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że wskazany w ofercie „termin ważności oferty: 2014-12-14” należy odnieść do terminu, do którego należało dostarczyć kontener wraz z ładunkiem na burtę statku w porcie załadunku (T.), co nie oznacza jednakże, że strony nie dokonały tych ustaleń poza treścią oferty. Jak wskazywał bowiem sam pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty – „niezachowanie pierwotnie umówionego terminu załadunku, tj. 14 grudnia 2014 roku, było efektem działalności powoda, gdyż przed tym terminem – już w dniu 12 grudnia 2014 roku kontenery zostały dostarczone przez załadowcę”, co stanowi w ocenie Sądu przyznanie, że termin ten między stronami został jednak uzgodniony.

Wskazać przy tym należy, że z analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynikało, że agent spedytora (powoda) wskazywał załadowcy, iż kontenery powinny być dostarczone do portu w C. i załadowane na statek do dnia 14 grudnia 2014 roku, gdyż do tego dnia obowiązywała niższa stawka frachtu. Skoro zatem, jak wskazano w powyższej części uzasadnienia, bezspornym pomiędzy stronami niniejszego procesu było, że powód zobowiązał się do wykonania na rzecz pozwanego usług spedycji na warunkach dostawy (...), brak było podstaw do uznania, że ponosi on odpowiedzialność za ładunek do momentu dostarczenia go do wyznaczonego portu, w tym odpowiedzialność za opóźnienie w jego dostarczeniu. W tym miejscu wskazać także należy, że w myśl reguły (...) to obowiązkiem chińskiego kontrahenta pozwanej spółki było dostarczenie towaru do portu, we wskazanym terminie. Dopiero bowiem wówczas,

gdy ładunek znajdzie się na pokładzie statku lub promu, dostawę uważa się za prawidłowo dokonaną i od tego momentu dopiero zaczyna się odpowiedzialność spedytora za realizację umowy spedycji i ewentualne konsekwencje za jej nienależyte wykonanie.

Niezależnie jednakże od tego, w jaki sposób strony interpretowały postanowienia oferty numer (...) w zakresie rozumienia terminu związania ofertą, zdaniem Sądu, pozwanego (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. obciążał obowiązek zapłaty powodowi frachtu morskiego w podwyższonej wysokości, o czym przesądziła treść § 6 stanowiących integralną część zawartej umowy Ogólnych Polskich Warunków Spedycyjnych 2010.

Zgodnie z § 6 pkt 6.4 Ogólnych Polskich Warunków Spedycyjnych 2010 w przypadku zmiany któregośkolwiek elementu oferty, zaistniałej z przyczyn zewnętrznych, niezależnych od spedytora, podane lub uzgodnione ceny podlegają odpowiedniemu skorygowaniu ze skutkiem od chwili, gdy zmiana ta wystąpiła.

Mając na uwadze powyższe Sąd przyjął, że zaistniała w czasie realizacji umowy łączącej strony bezsporna zmiana (podwyższenie) wskazanej w ofercie powoda stawki frachtu morskiego nie była spowodowana okolicznościami, którymi obciążyć można by spedytora (jako że nie odpowiadał on za terminowe dostarczenie kontenerów z ładunkiem) ani zależna od spedytora, bowiem wysokość frachtu morskiego ustala zawsze armator. W ocenie Sądu powyższe okoliczności uzasadniają zaś dokonanie korekty zaoferowanej przez powoda stawki frachtu na wyższą.

W konsekwencji nie budziło wątpliwości Sądu, że pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. był zobowiązany do zapłaty na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. frachtu morskiego w pełnej wysokości zastosowanej przez armatora. Roszczenie powoda Sąd uznał także za uzasadnione w zakresie kwoty 184,50 złotych tytułem zwrotu kosztów odprawy celnej SAD.

Brak było natomiast zdaniem Sądu podstaw do uwzględnienia roszczenia powoda w zakresie domagania się zwrotu kosztów przetrzymywania kontenerów w porcie w G. poza okresem wolnym od opłat. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym korespondencji mailowej i zeznań świadków, wynikało, że strony uzgodniły termin płatności wynoszący 90 dni, co znajduje także potwierdzenie w treści przedłożonych przez powoda faktur VAT: nr (...). Termin płatności należności z powyższych faktur upływał więc odpowiednio z dniem 04 maja 2015 roku i z dniem 26 maja 2015 roku. Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd zważył, że powód bezpodstawnie zatem uzależniał zwolnienie przedmiotowych kontenerów z portu i wydanie ich pozwanemu od zapłaty przez pozwanego podwyższonego frachtu, a nawet w ogóle od zapłaty frachtu w wysokości wynikającej z oferty. Bezspornym pomiędzy stronami niniejszego procesu było przy tym, że pozwany dysponował dokumentami wymaganymi do odbioru kontenerów, a zatem powód jako spedytor zobowiązany był wydać je na żądanie pozwanej spółki.

W świetle powyższych okoliczności w ocenie Sądu brak było podstaw do uzależnienia wydania kontenerów pozwanemu od dokonania zapłaty w sytuacji, gdy termin płatności wystawionych przez powoda faktur VAT jeszcze nie nastąpił i należności te nie były wymagalne. Jednocześnie Sąd zważył, że powód nie wykazał, aby zaistniały inne okoliczności, za które odpowiedzialność miałyby ponosić pozwana spółka, uzasadniające pozostawienie spornych kontenerów w porcie.

W konsekwencji Sąd uznał roszczenie powódki w zakresie zwrotu kosztów przetrzymania kontenerów w porcie, tj. tzw. kosztów demurrage, za nieuzasadnione i w tym zakresie powództwo na podstawie art. 794 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario oddalił (punkt II wyroku).

Mając zaś na względzie wskazane powyżej okoliczności, Sąd na podstawie art. art. 794 § 1 k.c. w zw. z § 6 pkt 6.4 Ogólnych Polskich Warunków Spedycyjnych 2010 w zw. z art. 481 k.c. uwzględnił roszczenie powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w zakresie kwoty 11 274,68 złotych wraz z odsetkami: ustawowymi licznymi od kwoty 11 090,18 złotych za okres od dnia 05 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, ustawowymi za opóźnienie licznymi od kwoty 11 090,18 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, ustawowymi licznymi od kwoty 184,50 złotych za okres od dnia 27 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za

opóźnienie liczonymi od kwoty 184,50 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

Natomiast o kosztach procesu Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym każda ze stron powinna ponieść koszty procesu w takim stopniu, w jakim przegrała sprawę.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 59,89%. Natomiast pozwany wygrał sprawę w 40,11%, tj. w zakresie, w jakim Sąd oddalił przedmiotowe powództwo. W świetle powyższego, powodowi należy się zwrot w 59,89% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się zwrot poniesionych przez niego kosztów w 40,11%.

Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły kwotę 3 359 złotych (942 złotych – opłata sądowa od pozwu, 2 400 złotych – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa), zaś koszty procesu poniesione przez pozwanego wyniosły kwotę 2 417 złotych (2 400 złotych – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa).

Powodowi zatem należy się kwota 2 011,71 złotych tytułem zwrotu w 59,89% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się kwota 969,46 złotych tytułem zwrotu w 40,11% poniesionych przez niego kosztów. Kompensując obie kwoty pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1 042,25 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku, stosując powyżej wskazaną zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego pełnomocników będących radcami prawnymi, Sąd ustalił w oparciu o § 2 ust. 1 i § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. 2013 roku, poz. 490 ze zmianami).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 06 listopada 2017 roku